

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123357736
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2023:6123357736.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01, Žilina, IČO: 50 496 166, právne zastúpeného ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01, Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanej: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, 851 01, Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpenej SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05, Bratislava, IČO: 36 853 186, v konaní o zaplatenie 468,64 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 468,64 € spolu s 8 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 21.3.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca má proti žalovanej právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 11.7.2023 a po odpore žalovanej postúpenou na miestne príslušný Okresný súd Martin, sa žalobca proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 468,64 € spolu so 8 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 21.3.2023 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že dňa 29.12.2022 došlo v Martine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola A. B., nar. X.XX.XXXX, bytom: C. XXX, XXX XX, C. (ďalej len „poškodená“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Poškodená nechala poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 912/2022 zo dňa 29.12.2022, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenej náhradné motorové vozidlo. Nájom náhradného vozidla trval od 29.12.2022 do 1.2.2023 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, až do ukončenia opravy poškodeného vozidla, po ktorú nemohla poškodená s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemala poškodená k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre ňu nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenej faktúru č. 1032023 splatnú dňa 16.2.2023 na sumu 1.324,86 € s DPH za 35 dní, t.j. dobu užívania náhradného vozidla. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, za ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovanej. Poškodená odplatne postúpila svoju

budúcu pohľadávku voči žalovanej titulom jej nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodenej na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenej, vyplývajúcou z vyššie uvedenej faktúry v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.2.2023 vznikla voči žalovanej pohľadávka vo výške 1.324,86 € s DPH, ktorej postúpenie poškodená oznámila žalovanej. Žalobca vyzval žalovanú na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka jej bola postúpená poškodenu.

3. Žalovaná dňa 1.3.2023 poskytla žalobcovi poistné plnenie vo výške 856,22 €. Žalovaná postupovala v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami a poistné plnenie krátila nedôvodne a na základe svojvoľných výpočtov. Vzhľadom k tomu, že žalovaná neposkytla žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodenu po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovanej, je žalobca aktívne vecne legitímovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vyplývajúcimi z vyššie uvedenej faktúry a poskytnutým poistným plnením zo strany žalovanej.

4. S poukazom na vyššie uvedené sa žalovaná dostala do omeškania s poskytnutím poistného plnenia žalobcovi ako postupníkovi v celosti, ktoré bola povinná poskytnúť žalobcovi najneskôr do 21.3.2023 podľa ust. § 11 ods. 7 zákona o PZP. Žalovaná skončila šetrenie poistnej udalosti dňa 5.3.2023 podľa oznámenia o poskytnutí poistného plnenia.

5. Žalobca sa vzhľadom na vyššie uvedené týmto návrhom domáhal uloženia povinnosti žalovanej na zaplatenie istiny vo výške 468,64 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.3.2023 do zaplatenia v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

6. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila súdna prax, v zmysle ktorej zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanej tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaná, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.3.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.1.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.9.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.5.2019, sp. zn. 9Co/300/2018).

7. K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodená sa dostala do situácie, keď bola nútená si prenajať náhradné motorové vozidlo za jej poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinennej poisťovňou žalovanej, a teda tento stav nebol výsledkom jej dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodenej spočívala v tom, že poškodená vynaložila náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bola poškodená donútená práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobila a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodený stav, keď nemohla z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodenej nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jej poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom, alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto jej nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajala náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla počas celej fakturovanej doby bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015).

8. Dojednané nájomné, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského

súdu v Žiline zo dňa 24.9.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodenou nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodená fakticky nemohla užívať vlastné motorové vozidlo počas toho, ako sa nachádzalo v autoservise. Poškodená si prenajala porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5.5.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

9. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR zo dňa 14.10.2021, sp. zn. III. ÚS 309/2020-33, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenej úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaná by sa do omeškania mohla dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej jej právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

10. K žalobe žalobca pripojil ako na dôkaz svojich tvrdení zmluvu o nájme dopravného prostriedku, protokol o prenájme náhradného vozidla, čestné prehlásenie poškodenej, potvrdenie autoservisu, faktúru, zmluvu o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, doklad o úhrade, oznámenie o poskytnutí poistného plnenia.

11. Žalobca na žalobe v priebehu konania zotrval.

12. Žalovaná sa k žalobe prvýkrát vyjadrila v odpore voči platobnému rozkazu, ktorým súd v upomínacom konaní najskôr rozhodol. V odpore žalovaná namietala dôvodnosť podanej žaloby. Uviedla, že žalobca si uplatnil u žalovanej nárok na refundáciu nájomného za prenájom náhradného motorového vozidla zn. Fiat Tipo, EČV: D. v trvaní od 29.12.2022 do 1.2.2023 vo výške 1.324,86 € s DPH (nájomné vo výške 37 € / deň x 35 dní + poplatok za pristavenie vozidla vo výške 30 €) a to z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla škodcu (poisteného u žalovanej). Žalovaná uznala opodstatnenosť nároku na náhradu nájomného vo výške 856,22 € (t.j. za 26 dní používania náhradného motorového vozidla pri akceptovaní denného nájomného vo výške 37 € ponížené o 105,64 € / náklady, ktoré by vznikli poškodenej používaním vlastného vozidla), ktoré poškodenej aj uhradil. Zvyšok vo výške 468,64 € (domnelá pohľadávka uplatnená v tomto konaní) žalovaná neakceptovala, a to z nasledujúcich dôvodov:

13. Poškodené vozidlo Škoda Rapid, EČV: E. bolo prijaté do autoservisu dňa 29.12.2022, s diagnostikovaným poškodením pravej prednej časti vozidla (uvedené potvrdzuje objednávka opravy vozidla). Ide o poruchu, pri ktorej sa autoservis s poškodenou dohodli na trvaní opráv v rozsahu 3 týždňov. Napriek tomu trvala oprava vozidla údajne 35 dní (k jej ukončeniu napokon došlo až 1.2.2023), hoci podľa faktúry autoservisu č. 20230204 zo dňa 1.2.2023 bol celkový čas opravárenských prác 36 hodín (8 + 18 + 10 hodín). Výrazné predĺženie opravy bolo spôsobené najmä nečinnosťou autoservisu, ktorý zabezpečil obhliadku vozidla až 9.1.2023, t.j. po 10 dňoch neúčelného státia vozidla v autoservise. Žalovaná sa nestotožňuje ani s dĺžkou opravy vozidla, keďže podľa predloženej kalkulácie predstavuje primeraná dĺžka opravy poškodenia vozidla poškodenej 13,7 hodín (10 + 64 + 50 + 9 + 4 = 137 ČJ, pričom 10 ČJ = 1 hodina). Takýto postup považovala žalovaná za neprípustný.

V zmysle § 4 ods. 4 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“) má poisťovňa pri náhrade škody z povinného zmluvného poistenia rovnaké postavenie ako škodca. Je neprijateľné, aby poškodená využívala náhradné vozidlo s vedomím, že náklady na jeho prenájom znáša škodca, zatiaľ čo jej vlastné poškodené vozidlo viac ako dva týždne bezdôvodne stojí v autoservise. Požadovať od škodcu bezbrehé hradenie nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré sa neprimerane navýšili bez adekvátnej príčiny (ako napr. čakanie na dodanie náhradných dielov a pod.), sa javí ako krajne nespravodlivé.

14. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 3Mcd0 3/2015. Za daných okolností žalovaná nepovažovala dobu prenájmu náhradného vozidla v trvaní 35 dní za účelnú a nevyhnutnú. Preto uznala opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného len za 26 dní užívania náhradného vozidla. Zdôraznila, že podľa rozhodovacej praxe súdov poškodená sice nie je povinná urobiť výber najlacnejšieho a ani najrychlejšieho autoservisu, avšak celkový čas opravy vozidla nemôže byť predĺžený nedôvodným nekonaním dotknutých subjektov, resp. nesmie byť s prihliadnutím na charakter opravy neobvyklý. Potom uviedla, že v tomto prípade bola dĺžka trvania opravy poškodeného vozidla zjavne neobvyklá, vzhľadom na vady spočívajúce iba v poškodení pravej prednej časti vozidla a vzhľadom na 10-dňovú nečinnosť autoservisu. Samotná dĺžka prenájmu náhradného vozidla (35 dní) v pomere k celkovému trvaniu opravárenských prác (13,7 hod. podľa kalkulácie opravy, resp. v krajnom prípade 36 hodín v zmysle faktúry) pôsobí absurdne. Takéto výrazné predĺženie doby opráv nebolo spôsobené žiadnymi objektívnymi skutočnosťami (čakanie na dodanie náhradných dielov a pod.), ale výlučne nečinnosťou autoservisu. Žalovaná poukázala, že podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (uverejneného pod č. Rc 7/92) nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenej vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalovaná preto legitímne krátila z poistného plnenia náklady vo výške 105,64 €, ktoré by poškodenej vznikli používaním vlastného motorového vozidla. K uvedenej sume dospela žalovaná na základe výpočtu, vychádzajúceho z objektívnych kritérií, a to zo:

- všeobecnej hodnoty poškodeného vozidla v čase vzniku zapožičania náhradného motorového vozidla (29.12.2022), s prihliadnutím na počet najazdených kilometrov poškodeného vozidla a počet mesiacov, v ktorých bolo poškodené vozidlo v prevádzke do 29.12.2022 – takto určená všeobecná hodnota predstavuje sumu 5.925,05 € (178.498 Sk) a je označená ako THS1;

- všeobecnej hodnoty vozidla vychádzajúc z toho, že by nedošlo k jeho poškodeniu pri poistnej udalosti a zároveň by bolo poškodeným naďalej používané. Tu žalovaná vychádzala z priemeru najazdených kilometrov za rok, s prihliadnutím na počet mesiacov, počas ktorých by bolo motorové vozidlo v prevádzke od jeho výroby a počet doposiaľ predpokladaných najazdených kilometrov, ak by nedošlo k poškodeniu vozidla. Tieto hodnoty sú stanovené ku dňu 23.1.2023, t.j. ku koncu oprávneného nájmu náhradného vozidla (v trvaní 26 dní). Takto určená všeobecná hodnota predstavuje sumu 5.835,79 € (175.809 Sk) a je označená ako THS2.

15. Zo zmluvy o nájme č. 912/2022 zo dňa 29.12.2022 vyplýva, že poškodená najazdila náhradným motorovým vozidlom 2.206 km (55.094 km / stav pri odovzdaní náhradného motorového vozidla – 52.888 km / stav pri prebratí náhradného motorového vozidla). Poškodená mala prenajaté náhradné motorové vozidlo 35 dní, čo predstavuje v priemere najazdených 63 km denne. Žalovaná však uznala opodstatnenosť prenájmu v trvaní 26 dní, čo v prepočte znamená, že poškodená by prešla za 26 dní celkovo 1.638 km, pri dennom priemere 63 km / deň. Žalovaná zároveň proklientsky vychádzala z toho, že prevádzkové náklady motorového vozidla poškodeného by predstavovali 0,01 € za prejazdený km.

16. Keďže žalovaná akceptovala za oprávnený nájom v trvaní 26 dní, náklady určila ako súčin oprávnenej doby nájmu, denného priemerného počtu najazdených km a prevádzkových nákladov (26 dní x 63 km x 0,01 € prevádzkové náklady). Túto sumu vo výške 16,38 € prirátala k sume 89,26 € (predstavujúcej rozdiel medzi THS1 a THS2, a teda pokles všeobecnej hodnoty motorového vozidla pri jeho bežnom užívaní). Súčet uvedených súm vo výške 105,64 € tak predstavuje náklady, ktoré by vznikli poškodenej používaním vlastného vozidla, ak by nedošlo k jeho poškodeniu pri poistnej udalosti.

17. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na stanovisko zo dňa 20.2.2023, v ktorom NBS k otázke nákladov na náhradné vozidlo konštatovala: „Poistovňa podľa nášho názoru správne od faktúry za prenájom vozidla odpočítala priemerné prevádzkové náklady (okrem pohonných hmôt), ktoré by ste vynaložili aj v prípade, ak by ste používali vlastné vozidlo. Tvorené sú nákladmi na údržbu a nákladmi na prevádzku vozidla. Poistovňa ich počítala ako zmenu stavu technickej životnosti vozidla za dobu prenájmu vozidla (v akej výške by ste opotrebovali vlastné vozidlo – rozdiel technických hodnôt za počet dní prenájmu) a zohľadnila opotrebenie bežne vymieňaných prevádzkových kvapalín motorového vozidla za rovnaký čas, ako bolo využívané prenajaté vozidlo. (...) Podľa nášho názoru bol postup poisťovne, kedy odpočíta od ceny prenájmu motorového vozidla náklady, ktoré by Vám vznikli v prípade, ak by ste rovnaký počet kilometrov používali vlastné vozidlo, správny.“

18. K poplatku za pristavenie vozidla žalovaná uviedla, že žalovaná nie je povinná nahradiť náklady, ktoré nemajú bezprostredný súvis s poistnou udalosťou.

19. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na ust. § 11 ods. 6 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z.z.. Tiež poukázala na ust. § 11 ods. 8, § 11 ods. 7 citovaného a zákona a uviedla, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla listom zo dňa 1.2.2023. Žalovaná listom zo dňa 5.3.2023 splnila podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaná oznamovaciu povinnosť splnila v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinná žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaná neplnila poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. Žalovaná preto namietala aj uplatnenie nárokov z omeškania ktoré sú v celom rozsahu nedôvodné.

20. K svojmu odporu žalovaná pripojila objednávku opravy vozidla, faktúru autoservisu č. 20230204 zo dňa 1.2.2023, potvrdenie o dĺžke opravy vozidla, kalkuláciu opravy, zápis z obhliadky vozidla zo dňa 9.1.2023, vyjadrenie autoservisu, výpočet nákladov, THS1 a THS2, stanovisko NBS, uplatnenie nároku na náhradu škody, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 5.3.2023.

21. Žalujúca strana reagovala v podstate replikou zo dňa 15.8.2023, v ktorej navrhla pokračovanie v konaní na miestne príslušnom súde a uviedla, že v zmysle ust. § 19 písm. b) C.s.p. (Zákon č. 160/2015 Z.z.) je miestne príslušným súdom Okresný súd Martin. Ďalej uviedla, že odpor podaný žalovanou považoval za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovanej uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave, a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. Žalovaná opakovane uplatňovala rovnaké prostriedky procesnej obrany vo viacerých súdnych sporoch vedených na rovnakom, alebo obdobnom skutkovom základe. Predmetné prostriedky procesnej obrany však možno považovať za neúčinné alebo nedôvodné, čo vedie k záveru o danosti a preukázanosti žalobcom uplatneného nároku, o čom svedčia súdne rozhodnutia okresných i krajských súdov v stovkách skutkovo rovnakých, alebo obdobných sporov iniciovaných proti žalovanej a ďalším poisťovňam.

22. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru žalobcu rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovanej nemohla poškodená používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musela zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodené z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodenej užívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodená prišla o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovanej. Náhradné motorové vozidlo využívala poškodená na ten istý účel, ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodenej spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bola obmedzená v užívaní svojho vlastníctva a aby upustila od svojho zaužívaného spôsobu fungovania.

23. Žalovaná vôbec nebrala do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bola poškodená v dôsledku ňou nezavineného konania vylúčená z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z pohľadu žalobcu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovanej, pričom žalobca má za to, že takýto postup nemožno akceptovať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.7.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019.

24. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca, či likvidátora žalovanej o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 4.4.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodená v danom prípade nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne potom, ako bola poškodená informovaná o možnosti prevzatia opraveného vozidla, si toto aj vyzdvihla a náhradné vozidlo vrátila hneď, ako jej bolo opravené vozidlo opravené

autoservisom, a to dňa 1.2.2023, ako to vyplýva z čestného prehlásenia a potvrdenia autoservisu (predložené spolu so žalobou).

25. V danej veci je preto relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 29.12.2022 do 1.2.2023, t.j. 35 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodenej, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu MMK Motorsport, s.r.o., pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodenú nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinila a nemohla predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bola oprávnená a nútená použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovanej. Nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodená mohla používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bola poškodená vylúčená z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Poškodená si v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou zapožičala náhradné motorové vozidlo a žalobca dostatočne vysvetlil a preukázal účelnosť požičania náhradného motorového vozidla za obdobie, za ktoré sa žalobca domáha nároku na náhradu škody. Nepriaznivost' stavu, do ktorého sa poškodená dostala z dôvodu protiprávneho konania klienta žalovanej, nemožno u poškodenej umocňovať jej neprimeraným zaťažovaním v tom, aby hľadala opravovňu s najväčšou rýchlosťou opravy, alebo cenovo najvýhodnejšiu požičovňu vozidiel. Takýmto prístupom by bola poškodená neprimerane a aj nedôvodne zaťažovaná, keďže už stav poškodenia jej vozidla dopravnou nehodou je záťažovým a výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodenú. Námietky žalovanej týkajúce sa trvania nájmu náhradného vozidla sú tak podľa názoru žalobcu absolútne irelevantné.

26. Okrem toho žalobca poukázal na to, že nemôže byť na ťarchu poškodenej to, že autoservis obhliadku poškodeného vozidla dohodol s poisťovňou v dôsledku jeho nečinnosti až 10 dní po odovzdaní poškodeného vozidla autoservisu. Je nepochybné, že poškodená nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v servise, nakoľko na túto dobu vplyva viacero faktorov od lehoty potrebnej na objednanie a dodanie náhradných dielov, personálne zabezpečenie servisu, či počet opravovaných vozidiel, resp. objednávok na opravu. Je nepredstaviteľné, aby poškodená jazdila hore - dole do servisu vždy, keď je poškodené vozidlo potrebné na obhliadku, doobhliadku, demontáž, montáž dielov. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v servise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bola to práve poškodená, ktorej bol tento stav vnútený bez jej zavinenia a kedy sa ocitla v situácii, kedy nemohla využívať svoje motorové vozidlo.

27. Čo sa týka poplatku vo výške 30 €, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodená prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku pritom nebolo žalovanou podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou.

28. Predmetný poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017.

29. Z oznámenia o poistnom plnení a z odporu takisto vyplýva, že žalovaná krátila poistné plnenie o náklady, ktoré by vznikli poškodenej používaním vlastného vozidla vo výške 105,64 €. Tento postup zo strany žalovanej však nie je dôvodný. V podanom odpore žalovaná uviedla, že predmetné prevádzkové náklady nemožno priznať s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, právne stanovisko NBS a spolu s odporom predložil akýsi výpočet účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla.

30. S uvedeným postupom žalovanej sa podľa názoru žalobcu nemožno stotožniť. Z rozhodovacej činnosti českých súdnych autorít, na ktorú žalovaná odkazovala, len vyplýva, že súdy príkladmo

„definovali“, čo sa rozumie pod pojmom pevné prevádzkové náklady, avšak k spôsobu ich výpočtu sa nevyjadrili. Navyše rozhodovacia prax súdov sa v predmetnej otázke rozchádza.

31. Náhrada nákladov spojených s nájmom motorového vozidla je podľa názoru žalobcu súčasťou skutočnej škody, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou. Súčasťou skutočnej škody sú taktiež náklady spojené s odstraňovaním, resp. zmiernením škodových dôsledkov na strane poškodenej. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, skutočná škoda bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla právneho predchodcu žalobcu. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebolo nutné prenajať náhradné vozidlo a vynaložiť náklady v celkovej výške 1.324,86 €.

32. Vzhľadom k tomu žalobca považoval uvedené krátenie poistného plnenia za neoprávnené a rovnako v tomto smere poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017. Vo vzťahu k uvedenému poukázal aj na záver vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013, z ktorého žalobca citoval.

33. Ohľadom uplatneného nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenej úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP a uviedol, že z predmetného rozhodnutia Ústavného súdu žalobca citoval a ďalej uviedol, že vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností žalobca má za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnené kráti, alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná, alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Žalobca je teda toho názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

34. Žalujúca strana preto na žalobe zotrvala.

35. Žalovaná reagovala duplikou z 25.9.2023, v ktorej zotrvala na svojich predchádzajúcich záveroch a opätovne poukázala na to, že poškodené vozidlo Škoda Rapid, EČV: E. bolo prijaté do autoservisu dňa 29.12.2022, s diagnostikovaným poškodením pravej prednej časti vozidla (uvedené potvrdzuje objednávka opravy vozidla). Ide o poruchu, pri ktorej sa autoservis s poškodenou dohodli na trvaní opráv v rozsahu 3 týždňov. Napriek tomu trvala oprava vozidla údajne 35 dní (k jej ukončeniu napokon došlo až 1.2.2023), hoci podľa faktúry autoservisu č. 20230204 zo dňa 1.2.2023 bol celkový čas opravárenských prác 36 hodín (8 + 18 + 10 hodín). Výrazné predĺženie opravy bolo spôsobené najmä nečinnosťou autoservisu, ktorý zabezpečil obhliadku vozidla až 9.1.2023. Žalovaná sa nestotožnila ani s dĺžkou opravy vozidla, keďže podľa predloženej kalkulácie predstavuje primeraná dĺžka opravy poškodenia vozidla poškodenej 13,7 hodín (10 + 64 + 50 + 9 + 4 = 137 ČJ, pričom 10 ČJ = 1 hodina).

36. Ďalej uviedla, že vzhľadom na ust. § 4 ods. 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. za daných okolností žalovaná nepovažovala dobu prenájmu náhradného vozidla v trvaní 35 dní za účelnú a nevyhnutnú. Z tohto dôvodu uznala opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného len za 26 dní užívania náhradného vozidla. Podľa rozhodovacej praxe súdov poškodený síce nie je povinná urobiť výber najlacnejšieho a ani najrychlejšieho autoservisu, avšak celkový čas opravy vozidla nemôže byť predĺžený nedôvodným nekonaním dotknutých subjektov, resp. nesmie byť s prihliadnutím na charakter opravy neobvyklý.

37. Z tohto pohľadu žalovaná považovala dĺžku trvania opravy poškodeného motorového vozidla za zjavne neobvyklú. Pokiaľ šlo o nárok na uplatnený poplatok za pristavenie vozidla, poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.2.2022 sp. zn. 10Co/95/2021, ktorý takýto poplatok považoval za účelne fakturovaný náklad spojený s nájmom vozidla. Žalovaná preto žiadala, aby Okresný súd Martin žalobu v celom rozsahu zamietol.

38. Po nariadení pojednávania na deň 25.10.2023 žalobca ešte zaslal súdu písomné podanie zo 16.10.2023, v ktorom protiargumentoval tvrdeniu žalovanej v duplike a konštatoval, že trvanie nájmu je v danom prípade plne dôvodné do doby ukončenia opravy vystavením faktúry dňa 1.2.2023. Poškodený si totiž riadne splnil všetky povinnosti za účelom včasného a okamžitého uplatnenia nároku na náhradu škody v súvislosti so škodovou udalosťou a to vo vzťahu k žalovanej, tak aj voči servisu. Poškodený totiž nemá podrobné informácie o priebehu opravy a nemá ani nijakú možnosť ovplyvniť jej trvanie, alebo celkovú dĺžku. Nie sú to teda subjektívne skutočnosti, ktoré by mohol poškodený akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť. Poškodený žiadny spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov za požičanie náhradného motorového vozidla a nie je možné pričítať faktickú dĺžku trvania opravy na jeho úkor. Súčasne poukázal na to, že neexistuje žiadna norma, alebo prepis, ktorý by určoval, ako dlho má byť oprava vykonávaná. Žalovaná si preto podľa názoru žalobcu svojvoľne určila ako primeranú dobu opravy práve dĺžku v trvaní 26 dní, nakoľko uvedený rozsah z ničoho objektívne preukázateľne nevyplýva. Za účelom ozrejmenia skutkových okolností opravy navrhla, aby súd vykonal písomný dopyt na autoservis MMK Motorsport s.r.o. s otázkami, ktoré navrhla a žiadala, aby súd po vykonanom dokazovaní jej žalobe vyhovel.

39. Súd nevykonal navrhované dokazovanie dopytom na v tomto vyjadrení uvedený servis a to pre krátkosť času do nariadeného pojednávania, navyiac za situácie, keď súd vzhľadom na dôkazy zhromaždené v spise považoval takto vykonané dokazovanie za nadbytočné, neskoro navrhnuté, navyiac vyžadujúce odročenie už nariadeného pojednávania na deň 25.10.2023.

40. Na pojednávaní potom súd vypočul stanoviská právnych zástupcov strán a vykonal dokazovanie čítaním listín pripojených do súdneho spisu.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný skutkový stav tvrdený žalobcom. Medzi stranami zostala sporná otázka dôvodnosti dĺžky uskutočňovanej opravy poškodeného vozidla A. B., nároku na poplatok za pristavenie vozidla a tzv. nákladov vzniknutých prevádzkou vlastného vozidla. V tejto súvislosti súd zistil, že poškodená mala vozidlo zapožičané od žalobcu na základe nájomnej zmluvy v žalobe uvedenej 35 dní za denný nájom 37 € s DPH a podľa faktúry vystavenej žalobcom za nájom predmetného vozidla č. 1032023 zo dňa 1.2.2023 a splatnej 16.2.2023, mala zaplatiť aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30 € s DPH, teda spolu jej bola vyúčtovaná suma 1.324,86 €. Zo zmluvy o nájme č. 912/2022 zo dňa 29.12.2022 vyplynulo, že poškodená sa so žalobcom dohodla na zmluvnom nájmomnom 37 € za deň a súčasťou jej zmluvného plnenia bolo aj zaplatenie poplatku za pristavenie a odobratie vozidla v sume 30 €. Z oznámenia o poistnom plnení, ktoré zaslala žalovaná poisťovňa žalobcovi 5.3.2023, vyplynulo, že poisťovňa plnila žalobcovi 1.3.2023 z celkovej pohľadávky 1.324,86 €, ktorú žalobca nadobudol na základe v žalobe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky, len sumu 856,22 €, keď poisťovňa odpočítala sumu 333 € titulom nepriznaného nájomného za 9 dní, sumu 30 € titulom nepriznaného poplatku za pristavenie vozidla a sumu 105,64 € titulom nákladov, ktoré by vznikli používaním vlastného vozidla. Súčet týchto súm potom tvorí žalobou uplatnený nárok. Z potvrdenia o odovzdaní a prevzatí motorového vozidla z autoservisu, ktorý pripojila do spisu žalovaná, vyplynulo, že poškodená odovzdala vozidlo na opravu do autoservisu MMK Motorsport s.r.o., so sídlom vo Svite, dňa 29.12.2022 a po ukončení opravy z 1.2.2023 bolo opravené vozidlo bezodkladne odovzdané držiteľovi dňa 1.2.2023. O tejto skutočnosti svedčí aj faktúra č. 20230204 vystavená servisom a adresovaná poškodenej A. B., z ktorej vyplýva dátum zdaniteľného plnenia 1.2.2023. Porovnaním obsahu nájomnej zmluvy medzi žalobcom a poškodenou Naháčkou s obsahom tejto faktúry vyplýva, že poškodená skutočne užívala náhradné motorové vozidlo a dojednala nájom tohto náhradného motorového vozidla len po dobu vykonávanej opravy, teda odo dňa 29.12.2022 do 1.2.2023. Pokiaľ žalovaná strana považovala dĺžku opravy motorového vozidla a z nej odvodenú aj dĺžku nájmu náhradného motorového vozidla za neobvykle dlhú, pre súd bol rozhodujúci dôkaz, ktorý do spisu pripojila samotná strana žalovaná a tou je emailová komunikácia medzi F. E., odborným referentom pre likvidáciu na úseku neživotného poistenia, teda pracovníkom žalovanej a G. H., ktorý zrejme na základe zmluvného vzťahu so žalovanou vykonával obhliadku poškodeného motorového

vozidla. Z tejto komunikácie vyplýva, že pracovník žalovanej F. E. dotazoval dňa 7.2.2023 G. H. v súvislosti s obhliadkou poškodeného motorového vozidla a uviedol, že objednávka na obhliadku bola zadaná 2.1.2023 a obhliadka bola vykonaná 9.1.2023. Súčasne F. E. požadoval vysvetlenie, prečo bola obhliadka vykonaná týždeň po zadaní objednávky. Poškodená si totiž nárokuje náhradné vozidlo a je potrebné došetriť dôvodnosť dĺžky prenájmu. Na tento dopyt G. H. odpovedal, že obhliadka bola vybavená po vzájomnej dohode s poškodenou, bola vybavená na 4. pracovný deň od doručenia objednávky, v čase vybavenia zastupoval kolegu, ktorý bol práceneschopný.

42. Z tejto korešpondencie teda vyplýva dôvod obhliadajúceho pracovníka, ktorý bol zmluvným partnerom žalovanej poisťovne pre neskorší termín vykonanej obhliadky od zadania objednávky na obhliadku 2.1.2023, ktorý spočíval predovšetkým v skutočnosti, že zastupoval kolegu, ktorý bol práceneschopný (teda mal viac pracovných povinností) a aj skutočnosť, že obhliadku vykonal 4. pracovný deň od zadania objednávky. S takýmto vysvetlením sa musí súd stotožniť, pokiaľ ide o počet pracovných dní, pretože je zrejmé, že ak bolo vozidlo prijaté do servisu 29.12.2022, tak do doby uskutočnenia obhliadky 9.1.2023 zmluvným partnerom žalovanej poisťovne prešlo 10 dní, z ktorých 5 dní pripadlo na deň pracovného pokoja. Šlo o sviatky 1.1.2023, 6.1.2023 a dni pracovného pokoja 31.12.2022, 7.1. a 8.1.2023.

43. Šlo teda o obdobie prelomu rokov 2022 a 2023, keď dátum vykonania obhliadky bol zjavne ovplyvnený menším počtom pracovných dní, väčším počtom sviatkov a dní pracovného pokoja, pripadajúcich na obdobie do 9.1.2023 a aj pracovnou zaťaženosťou obhliadajúcej osoby, ktorá plnila pracovné povinnosti aj za práceneschopného kolegu. Táto skutočnosť skutočne nemôže ísť na ťarchu poškodenej, avšak je zrejmé, že ovplyvnila dĺžku vykonávanej opravy.

44. Súd sa preto s názorom žalovanej, ktorá považovala dĺžku opravy za neobvykle dlhú, nemohol stotožniť, najmä, ak servis, v ktorom bolo auto uložené, nemohol pristúpiť k reálnemu uskutočneniu opravy do momentu, kým poškodené vozidlo neobhliadol likvidátor poisťovne a nezistil rozsah jeho poškodenia a z neho vyplývajúci predpokladaný rozsah budúceho poistného plnenia zo strany poisťovne. Súd sa preto s argumentom žalovanej ohľadne neobvykle dlhej doby opravy poškodeného motorového vozidla a z tejto doby vyplývajúcej dĺžky nájmu náhradného vozidla, nestotožnil a považoval nájom vozidla poškodenou B. v období od 29.12.2022 do 1.2.2023, za dôvodný.

45. Súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalobcu ohľadne toho, že poplatok za pristavenie motorového vozidla, ktorý bol zmluvne dojednaný medzi žalobcom a poškodenou B. v zmluve o nájme náhradného vozidla, predstavuje náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle. Ide o náklad, ktorý je vynaložený poškodenou vzhľadom na vznik škody na havarovanom motorovom vozidle. Tento poplatok vyplýva z cenníka zmluvných podmienok žalobcu a jeho platenie bolo podmienkou zapožičania náhradného motorového vozidla. Vynaložené náklady na tento poplatok predstavujú spolu s nájomným za náhradné motorové vozidlo skutočné náklady, ktoré vznikli poškodenej B. ako dôsledok poškodenia jej motorového vozidla klientom žalovanej a predstavujú ako zmenšenie jej majetkovej podstaty skutočnú škodu, ktorá jej vznikla. Preto ani krátenie poistného plnenia o tento poplatok súd nepovažoval zo strany žalovanej za dôvodné.

46. Súd sa rovnako nestotožnil s názorom žalovanej, že poistné plnenie je nutné krátiť o tzv. prevádzkové náklady, ktoré by poškodenej vznikli v súvislosti s používaním vlastného motorového vozidla. Je nutné konštatovať a v tom sa súd stotožňuje opäť s názorom žalujúcej strany, že pri poškodení motorového vozidla A. B., ktoré bolo spôsobené klientom žalovanej, jej vznikla škoda na motorovom vozidle, ktorá podľa presvedčenia súdu nebola odstránená, alebo celkom nahradená ani dôsledným vykonaním jeho opravy. Je totiž zrejmé, že každé havarované motorové vozidlo aj po vykonaní opravy stráca na svojej všeobecnej hodnote, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že dopravnou nehodou poškodené, aj keď neskôr opravené motorové vozidlá, sa na trhu predávajú obťažnejšie a za nižšiu cenu, ako vozidlá nehavarované. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na argumentáciu, ktorú vyslovila najvyššia súdna autorita a totiž Najvyšší súd SR v rozsudku uvádzanom žalobcom, teda sp. zn. 2Obdo/48/2012 zo dňa 28.3.2013.

47. Súd takto dospel k presvedčeniu, že žalovaná nedôvodne krátila poistné plnenie žalobcovi o sumu 468,64 € a preto je žaloba, pokiaľ ide o istinu, dôvodná.

48. Nároky žalobcu na istinu potom nachádzajú právnu oporu v ustanoveniach Obč. zákonníka (Zákon č. 40/1964 Zb.), ale najmä v ustanoveniach Zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

49. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťovnej zmluve.

50. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ Zákona č. 381/2001 Z. z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením veci.

51. Podľa § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť, alebo pre ktoré znížil poistné plnenie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

52. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

53. Podľa § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

54. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

55. Podľa § 442 ods. 1 Obč. zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

56. Podľa § 524 ods. 1 Obč. zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

57. Dospejúc k presvedčeniu, že poškodená A. B. mala právo na náhradu škody, ktorú spôsobil klient žalovanej na jej motorovom vozidle pri dopravnej nehode v rozsahu žalobou uplatnenej sumy 468,64 € a že žalobca sa na základe v žalobe uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky stal novým veriteľom tejto pohľadávky vo vzťahu k žalovanej (§ 524 Obč. zákonníka, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z.), súd dospel k presvedčeniu, že žaloba, pokiaľ ide o istinu, je dôvodná a v tejto časti žalobe vyhovel.

58. Pokiaľ ide o nárok na úroky z omeškania, tu sa súd opätovne stotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorá vychádzala z rozhodnutia najvyšších súdnych autorít a to z Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo dňa 14.10.2021, ale aj z ďalších rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, uvedených v replike žalobcu z 15.8.2023.

59. V súlade s vyššie uvedenými rozhodnutiami aj Okresný súd Martin zaujal právny názor, že špecifické ust. § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa vzťahuje v prípade nároku na vznik omeškania v dôsledku nesplnenia povinnosti poisťovateľa uvedenej v § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z., avšak v prípade porušenia povinnosti uvedenej v § 11 ods. 7 je nutné aplikovať v prípade neposkytnutia poistného plnenia v plnom rozsahu v tam uvedenej lehote ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia

vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Ustanovenie § 11 ods. 8 Zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré je vo vzťahu k Obč. zákonníku lex specialis, nezbavuje poisťovateľa povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorenie plnenia a to aj v prípade, ak poisťovateľ splnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 Zákona č. 381/2001 Z.z. včas. Z listu žalovanej o poskytnutí poisťného plnenia adresovaného žalobcovi zo dňa 5.3.2023 vyplýva, že poisťovňa skončila šetrenie poisťnej udalosti (keďže rozhodla o poskytnutí časti poisťného plnenia) a preto doba na poskytnutie poisťného plnenia v plnom rozsahu poisťovni uplynula 20.3.2023. Dňom 21.3.2023 sa poisťovňa s poskytnutím časti poisťného plnenia v sume 468,64 € dostala do omeškania.

60. Výška úrokov z omeškania je o 5 %-uálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V období do 22.3.2023 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 3 % ročne.

61. Žaloba bola preto v celom rozsahu dôvodná a súd jej plne vyhovel.

62. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi proti neúspešnej žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.